

Forfatter: Udrag fra Det høie Spil

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 11.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296367087088.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Om Aftenen kom han til en stor Stad med en heel Hob andre Reisende, baade Herrer og Damer, som han Alle havde indbudet til at tilbringe Aftenen hos sig. De toge ind paa det prægtigste Gjæstgiversted i Byen, og den unge Ødeland lod anrette et Gjæstebud for dem, saa prægtigt og overdaadigt som det vel var muligt. Natten gik hen med Dands og fornøielig Tumult. Men da han næste Dag vilde ride videre og Verten kom med sin Regning, havde han kun tre Dukater og sin Halvskilling tilbage, og var omtrent ligesaa riig som da han begyndte sin eventyrlige Reise. »Det seer galt ud - tænkte han - min salig Fader var dog en anderledes Oekonom end jeg, han raadte mig ogsaa altid til at vende en Skilling tre Gange inden jeg gav den ud, saa 12 skulde jeg aldrig komme i stor Trang for Penge, sagde han. Det maa jeg da engang forsøge.« Han loe og vendte for Spøg hver Dukat tre Gange og gav Verten dem, som forundret saae paa denne Øvelse, og tænkte allerede paa at sende Bud efter Vagten for at sætte den letsindige Yngling i Gjeldsfængslet; thi det saae heelt misligt ud med Betalingen. »I skal faae hver Skilling jeg har - sagde Holger - Resten faaer I have tilgode til jeg bliver riig igjen.« Nu vendte han ogsaa sin Halvskilling tre Gange og vilde give den til den forskrækkede Vert; da gled et Guldstykke ud af hans Haand paa Bordet, og Halvskillingen havde han endnu. »Ja saa! - tænkte Holger - saa havde min Fader dog Ret. -« Han blev ved at vende Halvskillingen saa længe, og der drattede en Dukat ud af Haanden paa ham efter den anden, til Verten var til Takke betalt. »I har en ganske egen Maade at tælle Penge ud paa sagde Verten - jeg troer I ryster dem ud af eders Ærme.« »Jeg troer det næsten med,« sagde Holger, og gjerne havde nu Verten, som mærkede Hemmeligheden, givet tidobbelt saa stor en Sum for den velsignede Halvskilling, hvis vidunderlige Ynglekraft nu Ynglingen kjendte. Holger glemte heller ikke at putte den i Lommen, og tog hastig Afsked, for ikke af den misundelige Vert at blive anklaget for Trolddom og maaskee hængt eller stegt inden Aften.